

geraadpleegd:

A. Alberts. De huzaren van Castricum. Amsterdam 1973.

Notitie wegens het alhier gepasseerde. Archiefdienst Westfriesse gemeenten, archiefnummer HSV 94 (oud nr. E187).

Dagboek van monsieur Commandeur. Archiefdienst Westfriesse Gemeenten, archiefnummer HSV 95 (oud nr. E187a).

T A M B O U R S

NIEUWE JAARS WENSCH,

aan de Burgery der Stad HOORN,

by 't begin van 't jaar 1800.

Glyk in Zee de woelfe bezien,
Voorvreesien door een felle vloed,
Also vergast de tyd door Junen.
Verzeld van voor en tegenfrenk.
Zo is alweer een jaar verlopen.
Gekenficht, loer vult wonderiden;
Zo een wy, door Gods medelogen,
't Jaar Achtien Honderd negentien.
Maar hoef een Volk niet hoer te pryten,
Te loven, d' Oppermoedichheit
BARRACKEN! laer uw dankloos ryzen,
Goed! heeft U en Uw Land bevyd.
Zag men d' ontrouwe BRIT niet waerden,
Met RUSSSEN, troes op euveldood,
Om 't vrye Land, door onze Vaders,
Gekont, ten pryz van droessen bloed,
Mer overmagt van Plunderzielen,
Zetes HOORN en HAREN in heet die roed,
Door MOORD en PLUNDERING te vernielen,
Te rotten toe een often Grond!
He kwon (dat was een taal) heff lie,
DIE VANDER, GROSSMANN, WELVAERT, EEN,
Dus seld 't was om die te rief te rollen,
Hy woufien in 't heet geen HOORN een meer.

Dat, zy dus HERT die 't Lee der Volken
Befleit, Hy gat om Kuyvesk kragt,
En wone VAN KUYVESK Zwaard en dolken,
Te linnen ALDERS Oermagt.
DE BUIT, die woelfloos onderfaken,
Niet vlygen kon met 't Vioelgefen.
Kogt voor hem, en een wrede RUSSSEN,
Den dlocht, voor ACHTERLAZEND MAN.
En wylt vercoert van onze Stranden,
Voert Schande, Spyt, Veraging mee;
Migt hier door een voor alle Landen,
Dit Jaer ontfopen ronds en Vroet
Wy TAMBOURS wenschen dat Gode geve,
Dier een een Zegen mog dit Jaer,
En we' van die blyden dag beloven,
Die 't Land beveligt voor goetwil.
Goed wil ook hem in gind medelken,
Die in het hoeg of laag bevyd,
Door 't VRYE gylfen een, dat niet kreyde,
Hus heffien deel en Onverwyd;
En dit ze' ontfahend bewaeren,
De dulle VANDER en door Gode magt,
Verloren, vade reks van Jaeren,
Jel tot in 't kuffe Nagelagt.

De Leetren die een WOODN verkonden,
Volgens de een of de andere Leer,
Op die hun ooch daal 't ontfahden,
Zin milde Zegen niet en meer.
De Commandeur die OPPERMOED,
Van HOORN'S brave SCHEEPVEER,
Die zegen by, Jal de Buitoren,
Dier STAD, die een en sloven VRY.
Goed zegen ook elk WARENDEKER,
Die in 't Lands Weten gotide 't Zwaard,
Hy zy hun Scheld, hun trouwe Hoeder,
Tot niet hun welvaert overvaad.
Ook wil hy zyne gind verbleken,
Aan KOOPMAN, LANDEMAN, WINKELIER,
Dat d' AMBAASSADES dus voordiel makke;
In Land en Stad, zy veel verter,
Van Scheepveer, 't mit der Mannichappen,
Wordt ons TAMBOURS wensich eens waar
Dus al 't alder 't Lands Heil geven,
In de beginnen NIEUWE JAAR.

DE TAMBOURS VAN HOORN

Te HOORN, Gedrukt by JAN VAN SLEE, Boekdruker en Verkoep op 't Oude Noord.

„Nieuwjaarswens van de Hoornse tamboers voor het jaar 1800. In het overzicht van de belangrijkste gebeurtenissen in het afgelopen jaar is sprake van „d'ontrouwe Brit“ die „met overmacht van plunderzielen“ kwam om „het vrije land... door moord en plund'ring te vernielen“. Verz. Westfries Museum. Foto H. Koelman, Hoorn.